

فضائل امام حسین علیه السلام در صحاح ستّه اهل سنت

فضائل امام حسین علیه السلام در صحاح ستّه اهل سنت

با آمدن محرم، تمام شهرهای کشورمان در عزای امام حسین علیه السلام سیاه پوش می شوند و هیأت های مذهبی برنامه های عزاداری را در مساجد، تکیه ها و حسینیه ها برپا می دارند.

عشق به امام حسین علیه السلام آن چنان شوری به پا می کند که مردم تا اربعین، چهار دهه عزاداری و مرثیه سرایی می کنند، بسیاری از برادران اهل سنت نیز در رثای سالار شهیدان سوگواری و عزاداری.

در منابع اصلی اهل سنت، صحاح شش گانه، احادیث متنوع و فراوانی در فضیلت امام حسین (علیه السلام) و

امام حسن مجتبیٰ (علیه السلام) از زبان پیامبر صلی الله علیه و آله آمده که نشان دهنده مقام برجسته آن حضرت در نظر پیامبر اسلام است. از جمله مباحث موجود در این منابع، باب نامگذاری آن بزرگواران از سوی پیامبر اکرم به اسم فرزندان هارون، یعنی شبر و شبیر می باشد. باب دیگر موجود در آن ها، اذان گفتن پیامبر در گوش حسنین در هنگام ولادت آنان است.

صدقه دادن به وزن موی آن دو بزرگوار در هنگام تحلیق نیز، بخش دیگری از فضایل امامان یادشده را نشان می دهد که در منابع پیش گفته، به طور مستوفا بحث شده است [1].

در یکی از منابع که تحت عنوان فضایل الخمسه من الصحاح الستة، مطالب مربوط به فضیلت های حسنین از دید پیامبر (ص) در صحاح شش گانه آمده، می خوانیم: «ان الحسین علیهما السلام عضوان من أعضاء النبی ولا یرض لهما ما حر الشمس؛ [2] حسن وحسین دو عضو از اعضای پیامبر اسلام هستند و آن حضرت راضی نیست گرمای خورشید را بر آنان مشاهده و تحمل کند.»

حدیث دیگری که بیش از حد استفاضه است و بلکه به تواتر رسیده و در منابع متعدد اهل سنت آمده، این روایت است: «ان الحسن والحسین ریحانتا النبی و لا یرضی لهما حر الشمس وان الحسن والحسین احب اهل بیت النبی الیه و انهما سید اشباب اهل الجنة و ان الله زین الجنة بالحسن والحسین....؛ همانا حسن وحسین، گل پیامبر هستند و پیامبر گرمای آفتاب را در مورد آنان راضی نمی شد و آن دو محبوب ترین اهل بیت نزد آن بزرگوار بودند. حسن وحسین سرور جوانان بهشت هستند و خداوند بهشت را باحسن وحسین زینت می دهد.»

در روایت دیگری از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در صحاح سته آمده است که پیامبر تنها در مورد حسین (علیه السلام) فرمود: «بکاء الحسین یؤذینی؛ گریه واشک حسین باعث ناراحتی و آزار من می شود.»

در جامع ترمذی در خصوص سیدالشهدا آمده است: «عن سولی بن مرّہ قال: قال رسول الله: حسینی منی وانا من الحسین احب الله من احب حسیناً»، حسن سبط من الدسباط؛ ابن مرّہ از پیامبر اکرم روایت می کند که آن حضرت فرمود: حسین از من و من از حسین هستم. خداوند دوست بدارد کسی را که حسین را دوست بدارد. حسین نواده ای از نوادگان من است».

ترمذی پس از نقل این حدیث می افزاید: «حدیث حسن» یعنی این حدیث، از نظر سند ایراد ندارد و نیکو است [3]. او در ادامه، روایات متعددی درباره ی شباہت حسنین به پیامبر اسلام و شخصیت عبادی - اخلاقی آن بزرگواران نقل و تصریح می کند: «حج الحسین - رضی الله عنه - خمساً وعشرين حجة ما شياً قالوا: وكان الحسین - رضی الله عنه - فاضلاً، كثيرة الصلاة والصوم والحج والصدقة و افعال الخير جميعها؛ حسین - که خدا از او راضی باد - 25 بار با پای پیاده مراسم حج را به جا آورد. گفته اند حسین، فاضل بسیار نمازگزار، روزه دار، حج گزار، صدقه پرداز و کوشا در انجام تمام امور خیریه بود.»

این روایات، نمونه هایی اندک از احادیث بسیاری است که در منابع حدیثی و تاریخی اهل سنت آمده واز نظر سند مورد تأیید بزرگان این فرقه قرار گرفته است. بنابراین سزاوار است در عزاداری های خود به گونه ای رفتار کنیم که برادران دینی مان هم بیش از پیش جذب این کشتی نجات شوند.

برگرفته از پایگاه خبرگزاری تابناک اردبیل: <http://331463/news/fa/ir.tabnakardebil.www/>

.....

.....

[1] - رك: سيد مرتضى حسينى فيروزآبادى ، فضائل الخمسه من الصحاح الستة ، ج3، ص173-169

[2] - همان

[3] - الامام احمد بن حنبل ، فضائل الصحابة، ص20 ، شمس الدين محمد بن طولون ، الاثمط الثنا عشر، ص71